

บทที่ 9

อารยธรรมอันแท้จริง

“โอ, ปวงประชาของพระเจ้า อย่ามัวพะวงกับตัวของตัวเอง
จงตั้งใจทำให้โลกเจริญก้าวหน้า และให้การศึกษานานาชาติรุ่งเรือง”
— พระบาฮาอุลลาห์

ศาสนาเป็นรากฐานของอารยธรรม

ในทัศนะของศาสนาบาไฮ ปัญหาต่างๆ ของชีวิตมนุษย์ทั้งส่วนตัวและสังคมเป็นสิ่งยุ่งยาก ซึ่งไม่อาจจะมองเห็นได้และสติปัญญาของปุถุชนธรรมดาไม่อาจที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้นให้ถูกต้องได้ พระผู้ทรงรอบรู้เท่านั้นที่จะทรงทราบถึงจุดประสงค์ของการสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นและทรงทราบดีว่าจุดประสงค์นั้นจะบรรลุได้ด้วยวิธีใด พระองค์ได้แสดงถึงจุดหมายอันแท้จริงของชีวิตมนุษย์ และวิธีทางอันถูกต้องแห่งความก้าวหน้าโดยทางศาสนทุกทั้งหลาย และการสร้างสรรค์อารยธรรมที่แท้จริงขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตามบทบัญญัติและคำแนะนำของศาสนา พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“ศาสนาเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการจัดระเบียบของโลก และความสงบสุขของชีวิต การที่เสาของศาสนาอ่อนลงทำให้คนโง่เขลาเปลี่ยนเป็นคนอวดดี และหยิ่งจองหอง อันที่จริง เราอาจกล่าวได้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ทำให้ศาสนาซึ่งเป็นของสูงตกต่ำ จะทำให้คนเลวทรามละเลยต่อศาสนายิ่งขึ้นและในที่สุด จะทำให้เกิดบ้านแตกสาแหรกขาด...

“จงพิจารณาอารยธรรมของพวกชาวยุโรปดูว่า ได้ก่อให้เกิดความตื่นตันโกลาหลแก่ชาวโลกอย่างไรบ้าง นักวิทยาศาสตร์ได้ประดิษฐ์อาวุธมหาประลัยขึ้นและได้แสดงความทารุณโหดร้ายในการสังหารชีวิตมนุษย์อย่างที่ไม่เคยประสบพบเห็นมาแต่กาลก่อน เช่นนี้ เป็นสิ่งเป็นไปได้เลยที่จะปฏิรูปความชั่วที่มีอำนาจร้ายแรงให้กลับเป็นดินนอกเสียจากชาวโลกจะได้ตกลงกันเป็นพิเศษเฉพาะกรณีๆ หรือทำให้เขารวมกันเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวภายใต้ศาสนาเดียวกัน...

“โอ ปวงชนของบาฮา บทบัญญัติแต่ละข้อที่เราได้ให้แก่ท่าน ล้วนเป็นป้อมปราการอันแข็งแกร่งที่จะปกป้องคุ้มครองโลกให้พ้นจากอันตราย” — จากพระคัมภีร์ “พระดำรัสแห่งสวรรค์”

สภาพของยุโรปและโลกปัจจุบันนี้โดยทั่วๆ ไปแล้วได้พิสูจน์ความจริงแห่งพระโอวาทของพระบาฮาอุลลาห์ซึ่งได้เขียนไว้หลายสิบปีมาแล้วอย่างชัดเจน การเพิกเฉยต่อทบทวนของศาสนา และยังมีปวงชนอีกมากมายที่ยังมิได้นับถือในศาสนา รวมทั้งความยุ่งยากและการชนกันอย่างกว้างใหญ่ไพศาลเช่นนี้แล้ว การปฏิรูปสังคมดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้จริงๆ ถ้าหากประชาชนมิได้เปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและจุดมุ่งหมายอันเป็นคุณลักษณะสำคัญแห่งศาสนาโดยแท้

ความยุติธรรม

ในพระคัมภีร์ “พระวจนะเร้นลับ” เล่มเล็กๆ ซึ่งพระบาฮาอุลลาห์ได้ให้สาระสำคัญโดยย่อเกี่ยวกับคำสอนของศาสนทูต ข้อแนะนำประการแรกกล่าวถึงชีวิตของบุคคลว่า “จงมีหัวใจที่บริสุทธิ์เมตตา และผ่องใส” ข้อต่อไปกล่าวถึงมูลฐานแห่งหลักความจริงของชีวิตส่วนรวมว่า :-

“ดูกร บุตรแห่งธรรม สิ่งอันเป็นที่รักยิ่งในสายตาของเรา คือความยุติธรรม จงอย่าเมินสิ่งนี้ หากเจ้าปรารถนาเรา และจงอย่างเพิกเฉย เพื่อที่เราจะมอบธรรมะให้แก่เจ้า ความยุติธรรมจะช่วยให้เจ้าเห็นด้วยตาของเจ้าเอง ไม่ใช่ด้วยตาของผู้อื่น และจะรู้ด้วยปัญญาของเจ้าเอง มิใช่ด้วยปัญญาของเพื่อนบ้าน จงไตร่ตรองในหัวใจว่าสิ่งนี้จำเป็นอย่างไรสำหรับเจ้า แท้จริงแล้ว ความยุติธรรมคือของขวัญและเครื่องหมายแห่งความเมตตารักใคร่ของเรา ดังนั้น จงตั้งมั่นในความยุติธรรม”

หลักการสำคัญข้อแรกแห่งสังคมมนุษย์คือมนุษย์ทุกคนควรจะต้องรู้ความจริงจากข้อผิดพลาด และรู้ความดีจากความชั่วทั้งต้องเข้าใจความจริงต่างๆ ในแง่ที่ถูกต้องและเป็นจริง ความเห็นแก่ตนเป็นโทษร้ายแรงที่สุดที่ทำให้มนุษย์ไม่อาจมองเห็นหรือเข้าใจในธรรมและสังคมได้ถูกต้อง ทั้งยังเป็นศัตรูสำคัญของความเจริญแห่งสังคมอีกด้วย พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า :-

“ดูกร บุตรแห่งความเฉลียวฉลาด เปลือกตาบางๆ ของเจ้านี้สามารถจะกีดกันมิให้มองเห็นโลกและสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในโลกนี้ได้ เช่นนี้แล้ว จงนึกถึงการที่มานแห่งความละโมภปิดบังดวงใจของเจ้า”

“ดูกร ปวงชนทั้งหลาย กลุ่มเมฆบดบังแสงอาทิตย์ฉันใด ก็เหมือนกับที่ความมืดแห่งความโลภโมโทสันและความริษยาบดบังแสงแห่งวิญญาณฉันนั้น” – จากศาสนถึงบาไฮศาสนิกชนในอิหร่านซึ่งเคยนับถือศาสนาโซโรแอสเตอร์มาก่อน

ความชำนาญอันยาวนานทำให้มนุษย์เชื่อว่า ความคิดเห็นและการกระทำที่เห็นแก่ตัวจะทำให้สังคมมนุษย์ไปหาโศกความพินาศเป็นแน่แท้ และถ้าเราไม่ปรารถนาที่จะให้มนุษยชาติต้องสูญสิ้นไปด้วยความอภัยยศอดสู ทุกๆ คนจะต้องเอาใจใส่ในธุระของเพื่อนบ้านของตนเหมือนดังที่เอาใจใส่ตัวของเขาเอง และแต่ละบุคคลจะต้องคิดถึงประโยชน์ของมนุษยชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เช่นนี้แล้ว ในที่สุดประโยชน์ของบุคคลและส่วนรวมก็จะสำเร็จไปด้วยดี พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงกล่าวว่า :-

“ดูกร บุตรแห่งมนุษย์ ถ้าท่านต้องการความเมตตา จงอย่างคิดถึงผลประโยชน์ของตนเอง จงยึดถือในสิ่งที่จะให้ประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ถ้าเจ้าต้องการความยุติธรรม จงเลือกให้ผู้อื่นด้วยสิ่งที่คุณเลือกให้กับตัวเอง” – จากพระคัมภีร์ “พระวจนะเร้นลับ”

รัฐบาล

คำสอนของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้กล่าวถึงปัญหาของระบอบสังคมไว้สองชนิดด้วยกัน ชนิดแรกได้ยกตัวอย่างไว้ในสาส์นถึงกษัตริย์ต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาการปกครองที่อยู่ในระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวยังมีพระชนม์อยู่ อีกชนิดหนึ่งเป็นระบอบใหม่ซึ่งได้ถูกสร้างขึ้นในสังคมชาวบาไฮ

ฉะนั้น เราอาจเปรียบเทียบข้อแตกต่าง ระหว่างข้อความที่คัดมาจากหนังสือ เช่น :-

“พระองค์ผู้เป็นพระเจ้าอันแท้จริง สูงส่งด้วยเกียรติคุณทรงถือเสมอและจะทรงถือตลอดไปว่า หัวใจของมนุษย์เป็นของพระองค์และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้น ส่วนสิ่งอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นอยู่บนบกหรือในน้ำ จะเป็นความร่ำรวยหรือชื่อเสียงก็ตาม พระองค์ได้ประทานให้แก่กษัตริย์หรือนักปกครองแผ่นดินทั้งหลายอีกทอดหนึ่ง”

และข้อความที่คัดมาอีกตอนหนึ่ง เช่น

“ในยุคนี้ นับเป็นการเหมาะสมที่ทุกคนควรยึดถือพระนามอันยิ่งใหญ่และสร้างความสามัคคีขึ้นในหมู่มวลมนุษย์ไม่มีสถานที่ใดที่เราจะหนีไปได้พ้น และไม่มีผู้ใดจะหลบภัยได้้นอกจากพระองค์”

– จาก Gleanings

การไม่สอดคล้องต้องการความคิดเห็นสองอย่างข้างต้นนี้ได้ถูกขจัดไป เมื่อเราเข้าใจความแตกต่างซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวให้ในระหว่าง “สันติสุขส่วนน้อย” และ “สันติสุขอันยิ่งใหญ่” ในสาส์นของพระองค์ที่เขียนถึงกษัตริย์ ได้ทรงเรียกร้องให้บรรดากษัตริย์พบปะประชุมกัน และคิดหาหนทางเพื่อให้ได้มาซึ่งความสงบสุข

ทางการเมือง ลดกำลังอาวุธ จัดภาระหนักและความยุ่งยากของคนยากจน พระโอวาทของพระองค์ได้แสดงให้เห็นประจักษ์ชัดเจนว่า ถ้าบรรดาภคัตริย์เหล่านั้นมิได้สนองความต้องการของยุคแล้ว ก็จะมีสงครามและการปฏิวัติอันจะทำให้ระบอบเก่าถูกทำลายไปในด้านหนึ่ง พระองค์ทรงกล่าวว่า “ปัจจุบันนี้ สิ่งที่มีมนุษย์ต้องการก็คือการเชื่อฟังผู้ปกครองประเทศ” แต่อีกด้านหนึ่งทรงกล่าวว่า :-

“บุคคลผู้รวบรวมและไผ่หาทรัพย์สมบัติได้หันหลังให้พระผู้เป็นเจ้าอย่างดูหมิ่น เขาเหล่านั้นได้สูญเสียทุกสิ่งทั้งในโลกนี้และโลกหน้า มิฉะนั้น พระผู้เป็นเจ้าผู้มีพระหัตถ์อันทรงพลังอำนาจก็จะยึดเอาสรรพสมบัติในครอบครองของเขาและปลดปล่อยเสื้อคลุมแห่งกระกรุณาของพระองค์จากตัวเขา... เราได้กำหนดเวลาไว้สำหรับเจ้า ถ้าเจ้าไม่หันหน้ามาสู่พระองค์ตามเวลาที่กำหนดไว้ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงโทษเจ้าอย่างรุนแรงทุกวิถีทางและจะทำให้เจ้าทุกข์ยากอย่างแสนสาหัส... ลางแห่งเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้จะมองเห็นได้แล้ว โดยที่ระบอบการปกครองในปัจจุบันบกพร่องอย่างน่าสลดใจ... เราได้ให้คำมั่นสัญญากับตัวเรา

“ในไม่ช้า ระบอบการปกครองแบบปัจจุบันจะเลิกล้มไป และการปกครองแผนใหม่จะแผ่ขยายออกมาแทน” – จาก Glennings

ในสมัยก่อน รัฐบาลต้องผูกพันตัวเองอยู่กับเหตุการณ์ภายนอกและวัฒนธรรมทั้งหลาย แต่ในปัจจุบันหน้าที่ของรัฐบาลนั้นต้องการความสามารถแห่งการเป็นผู้นำ เสียสละ และมีคุณธรรมพิเศษ สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปได้ถ้าพวกนักปกครองจะหันหน้าเข้าสู่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

เสรีภาพทางการเมือง

แม้ว่าพระบาฮาอุลลาห์จะทรงกำหนดแบบฉบับที่ดีแก่การปกครองท้องถิ่น ชาติ และนานาชาติไว้ก็ตาม แต่พระองค์ก็ทรงสอนว่า สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปได้ก็ด้วยปวงชน ทั้งส่วนตัวและสังคมมีระดับความก้าวหน้าสูงพอ การให้อำนาจเต็มที่อย่างปัจจุบันทันด่วนแก่ปวงชนในการปกครองตนเองโดยปราศจากการศึกษา พวกเขาย่อมปกครองกันโดยขาดความรู้และความปรารถนาที่เห็นแก่ตัวอันจะเป็นภัยอย่างใหญ่หลวง ไม่มีอันตรายใดที่จะร้ายแรงเท่าการให้เสรีภาพแก่ผู้ที่ไม่รู้จักใช้ในทางที่ถูกต้อง พระบาฮาอุลลาห์ทรงเขียนไว้ในพระคัมภีร์อัคศว่า :-

“จงพิจารณาถึงสิ่งเล็กน้อยในจิตใจของมนุษย์ดูเถิด เขาอธิษฐานขอสิ่งที่เขารักแก่ตัวเขาเอง และละทิ้งสิ่งที่เขารักแก่ตัวเขาเสีย เขาอยู่ในจำพวกคนหลงทางโดยแท้ เราได้เห็นบุคคลบาง

จำพวกที่ปรารถนาเสรีภาพ และภูมิใจในเสรีภาพนั้น เขาเหล่านั้นจัดอยู่ในห่วงสีกแห่งความโง่เขลา
ที่เดียว

ในที่สุดเสรีภาพที่จะทำให้บุคคลกระตือรือร้นต่อบ้านเมือง เปรียบเสมือนเพลิงกิเลสที่มี
อาจจะดับได้ ดังนั้นพระองค์ผู้ทรงตัดสินและทรงรอบรู้อะไรก็เตือน จงรู้ไว้ว่ารูปร่างของเสรีภาพ และ
สัญลักษณ์ของมัน คือสัตว์เดรัจฉาน สิ่งที่เหมาะสมสำหรับมนุษย์ คือ การยอมจำนนต่อความอดกลั้น
อันจะป้องกันเขาให้พ้นจากการเป็นผู้ก่อภัยอันตราย เสรีภาพทำให้มนุษย์ก้าวไกลออกไปจาก
ขอบเขตอันเหมาะสมและล่งละเมิดต่อเกียรติแห่งการเป็นมนุษย์ มันทำให้เขาตกอยู่ในระดับที่เลว
ทรามต่ำช้า

พึงระลึกว่า มนุษย์เปรียบเสมือนฝูงแกะที่ต้องการคนเลี้ยงเพื่อปกป้องคุ้มครองอันตราย อัน
ที่จริงแล้ว ข้อความนี้เป็นสัจจะ สัจจะเป็นอันเที่ยงแท้ทีเดียว เราอนุญาตให้เจ้ามีเสรีภาพในบางกรณี
และไม่อนุญาตให้ในบางกรณี เราคือผู้รอบรู้โดยแท้จริง

เสรีภาพอันแท้จริงประกอบด้วยการยืนอยู่ภายใต้บทบัญญัติของเรา แม้เจ้าไม่เข้าใจลึกซึ้ง
ถ้ามนุษย์ปฏิบัติตามสิ่งที่เราส่งมาจากสวรรค์ เขาจะได้รับเสรีภาพอันสมบูรณ์อย่างแน่นอน ผู้มี
ความสุขคือ ผู้ที่เข้าใจถึงความมุ่งหมายของพระเจ้า ในสิ่งที่พระองค์ได้แสดงให้เห็นจากสวรรค์แห่ง
เจตน์จำนงของพระองค์ อันได้แทรกซึมอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น เสรีภาพซึ่งให้
ประโยชน์แก่ท่านจะไม่สามารถค้นพบได้ในที่แห่งใดเลยนอกจากในการรับใช้โดยสมบูรณ์ต่อพระผู้
เป็นเจ้า ผู้ทรงสัจจะตลอดกาล ผู้ใดได้ลิ้มรสหวานแห่งเสรีภาพนี้แล้ว จะมิยอมแลกเปลี่ยนกับ
อาณาจักรโลกและสวรรค์ที่เดียว”

คำสอนแห่งสวรรค์นี้เป็นวิธีแก้อย่างวิเศษ ในการปรับปรุงสภาพล้าหลังของชนชาติและประเทศ
ต่าง ๆ เมื่อปวงชนและรัฐได้ศึกษา และนำคำสั่งสอนนี้มาใช้แล้ว ประเทศชาติทั้งหลายก็จะเป็นอิสระจากพันธะ
ทั้งมวล

ผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง

พระบาฮาอุลลาห์ทรงห้ามมิให้ใช้อำนาจกดขี่ และรีดนาทาเร้นอย่างเด็ดขาด ในพระคัมภีร์ “วจนะเร้น
ลับ” ทรงเขียนไว้ว่า :-

“ดูกร ผู้กตขี้ทั้งหลายของโลก จงเลิกการกตขี้ข่มเหงเสีย เพราะเราได้ให้คำมั่นสัญญากับตัวเราเองไว้ว่า จะไม่ภัยให้แก่ความอยุติธรรมของผู้ใดทั้งสิ้น นี่เป็นข้อบัญญัติอันอมตะของเราซึ่งกำหนดไว้ในคัมภีร์ซึ่งผืนึกไว้ด้วยตราแห่งเกียรติคุณของเรา และได้รับการรักษาไว้อย่างมั่นคง”

บุคคลผู้ตรากฎหมายและนำไปใช้จะต้องปฏิบัติตนดังนี้ :-

“ยึดถือการปรีกษาหรืออย่างมั่นคง จงตัดสินใจและปฏิบัติกิจการทั้งมวลเพื่อประโยชน์สุข สวัสดิภาพ และสันติสุขของปวงชน หากไม่ยึดถือสิ่งดังกล่าวนี้แล้ว ก็จะมีการแตกแยกวุ่นวายขึ้น”
- จากศาสนถึงประชาชนทั่วโลก

ในด้านตรงกันข้าม ประชาชนจะต้องเคารพเชื่อฟังปฏิบัติตามกฎหมายและข้อสัจย์ต่อรัฐบาลที่ยุติธรรม เขาจะต้องเชื่อถือระบบการศึกษาและเป็นพลังแห่งตัวอย่างที่ดี เพื่อนำประเทศชาติไปสู่สภาพที่ดีขึ้นมิใช่เชื่อถือในวิธีการปฏิบัติอันรุนแรง พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“ทุกประเทศที่บาไฮศาสนิกชนอาศัยอยู่ เขาจะต้องปฏิบัติต่อรัฐบาลประเทศนั้นๆ โดยข้อสัจย์สุจริตและเชื่อฟัง” - จากพระคัมภีร์ “ชาวที่น่ายินดี”

“ดูกร ปวงชนของพระเจ้า จงประดับใบสัจย์ของเจ้าด้วยเสื้อแห่งความไว้วางใจและบุรณภาพ แล้วจงช่วยเหลือพระผู้เป็นเจ้าพระผู้เป็นนายด้วยการปฏิบัติอันดีงามมีศีลธรรม จริตที่เดียวในพระคัมภีร์และศาสนทั้งหลายของเรา ห้ามมิให้ท่านคิดคดกระด้างกระเดื่องต่อบ้านเมือง โดยวิธีนี้ เราปรารถนาเพียงยกระดับของพวกเจ้าให้สูงขึ้น” - จาก “พระคัมภีร์แห่งแสงอันสดใส”

การแต่งตั้งและการเลื่อนชั้น

ในการแต่งตั้งบุคคลใดๆ ก็ตาม จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมในตำแหน่งหน้าที่แต่อย่างเดียวยิ่งอื่น ๆ เป็นต้นว่า ความอาวุโส สังคมหรือฐานะการเงินดี ความสัมพันธ์ทางครอบครัวหรือความเป็นเพื่อนเหล่านี้จะต้องไม่ถือเป็นหลักในการพิจารณา พระบาฮาอุลลาห์กล่าวไว้ใน “พระคัมภีร์แห่งแสงอันสดใส” ว่า

“แสงอันสดใสดวงที่ห้า คือ รัฐบาลจะต้องรู้ถึงสภาพความเป็นอยู่ของผู้อยู่ใต้การปกครอง และการเลื่อนฐานะให้เขาจะต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และคุณงามความดีเป็นคำสั่งอันเคร่งครัดของเรา ถึงหัวหน้าและผู้ปกครองทุกคนให้พิจารณาในเรื่องนี้เพื่อป้องกันมิให้ผู้คิดคดช่วงชิงตำแหน่งหน้าที่ไปจากบุคคลผู้สมควรได้รับความไว้วางใจ หรือมิให้ผู้ทุจริตอยู่ในหน้าที่คุ้มครองประชาชน”

เพียงแค่ใช้ดุลยพินิจเล็กน้อยก็เห็น เมื่อหลักการดังกล่าวเป็นที่ยอมรับและปฏิบัติตามกันทั่วไปแล้ว ชีวิตในสังคมของเราก็จะเปลี่ยนไปอย่างน่าพิสงทที่เดียว เมื่อบุคคลแต่ละคนได้รับตำแหน่งหน้าที่การงาน ตามความรู้ความสามารถของเขาแล้ว เขาก็จะทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจในการทำงาน และกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานนั้นๆ อันจะเกิดประโยชน์อย่างมหาศาลแก่ตัวเขาเองและแก่ประชาชาวโลกด้วย

ปัญหาเศรษฐกิจ

คำสอนของศาสนาบาไฮ ได้ยืนยันอย่างหนักแน่นถึงความเป็นในการปฏิรูปความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจระหว่างคนมั่งมีและคนยากจน พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า :-

“จะต้องจัดสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นเพื่อขจัดความแร้นแค้น และให้ทุกคนได้รับความสะดวกสบายทั่วถึงกันตามตำแหน่งและฐานะของเขา เราเห็นได้ว่าในบรรดามนุษย์ทั้งปวงในโลก บางพวกมีความมั่งมีมหาศาล และบางพวกได้รับความอดอยากแร้นแค้น พวกหนึ่งมีปราสาทราชวังหลายแห่ง อีกพวกหนึ่งไม่มีแม้ที่ซุกหัวนอน... สภาพเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และจำเป็นจะต้องแก้ไข การแก้ไขนี้จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง เราไม่สามารถแก้สถานการณ์ด้วยการทำให้มนุษย์มีความเท่าเทียมกันโดยสมบูรณ์ ความเท่าเทียมกันเป็นแต่เพียงความฝันเท่านั้น ไม่สามารถทำให้เกิดเป็นความจริงได้ หากความเท่าเทียมจะเกิดขึ้นได้จริงก็ไม่อาจจะดำรงสภาพอยู่ได้นาน และถ้าหากมันสามารถคงสภาพอยู่ได้นานแล้ว ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของโลกก็จะถูกทำลาย กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ จะต้องดำรงอยู่ในโลกมนุษย์เสมอ สวรรค์กำหนดให้แก่มนุษย์เช่นนี้... มนุษย์ทั้งมวลก็เปรียบได้กับกองทัพอันยิ่งใหญ่ ซึ่งต้องการนายพล นายร้อย นายสิบ และพลทหารซึ่งแต่ละคนก็มีหน้าที่ประจำของตน ระดับเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดระเบียบบริหารให้เรียบร้อย กองทัพไม่อาจจะมืแต่เพียงนายพลหรือนายร้อยเท่านั้น และก็ไม้อาจจะมีแต่เพียงพลทหารโดยปราศจากผู้บังคับบัญชา

“แน่ทีเดียว คนบางคนพวกร่ำรวยอย่างมหาศาล และบางพวกยากจนค่นแค้นอย่างสาหัส ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงจำเป็นที่จะต้องมืองค์การควบคุม และปรับปรุงสภาพการณ์ให้เหมาะสม จำเป็นที่จะต้องจำกัดความมั่งคั่งร่ำรวยและจำกัดความยากจนด้วยเช่นกัน ทั้งสองอย่างดังกล่าวนี้ถ้าอย่างหนึ่งอย่างใดมากเกินไปก็ไม่เป็นผลดี... เมื่อความยากจนขยายตัวกว้างขวางขึ้นจนถึงจุดอดตายแล้ว ย่อมเป็นเครื่องหมายที่แน่นอนเหลือเกินว่าจะต้องมีการกดขี่ขึ้น มนุษย์จะต้องลุกขึ้นต่อสู้ใน

ปัญหานี้ และไม่ว่าในอันที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพอันเลวร้ายที่จะนำมา ซึ่งความวิปโยคในการขัดสน แร่นแค้นอย่างใหญ่หลวงนี้เสีย

“คนมั่งมีจะต้องแบ่งปันความมั่งคั่งของตนเสียบ้าง เขาจะต้องมีใจเมตตาและสมเพชเวทนา นึกถึงอกของคนผู้เต็มไปด้วยความโศกเศร้า ผู้ได้รับความทุกข์เนื่องจากขาดปัจจัยสำคัญแห่งชีวิต

“จะต้องตรากฎหมายขึ้นเป็นพิเศษ เกี่ยวกับผู้มั่งคั่งร่ำรวยและผู้ด้อยากแร่นแค้น... รัฐบาลของประเทศทั้งหลายจะต้องปฏิบัติตามบัญญัติแห่งสวรรค์ซึ่งประทานความยุติธรรมแก่คนทุกคน กฎของพระเจ้าจะไม่เป็นผลจนกว่าสิ่งเหล่านี้จะได้รับการปฏิบัติให้ลุล่วงไป”- จาก “สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส”

การคลังสาธารณะ

พระอับดุลบาฮาแนะนำว่า แต่ละหมู่บ้าน ตำบล และจังหวัดจะต้องจัดการปกครองให้ดีที่สุดเท่าที่จะพึงกระทำได้ ด้วยการบริหารการคลังในขอบเขตท้องถิ่นของตน และต้องแบ่งช่วยเหลือรัฐบาลกลางมากน้อย แล้วแต่ความเหมาะสม ที่มาสำคัญของรายได้ทางหนึ่งก็คือ การเก็บภาษีเงินได้จากประชาชนตามส่วนมากน้อยของรายได้ ถ้ารายได้ของผู้ใดน้อยกว่ารายจ่ายที่จำเป็น เขาผู้นั้นก็ไม่จำเป็นต้องเสียภาษี แต่ในรายที่มีรายได้มากกว่ารายจ่ายเขาจะต้องเสียภาษี และเปอร์เซ็นต์ของภาษีเพิ่มขึ้นตามส่วนเพิ่มของรายได้ที่เหลือ

ตรงกันข้าม ถ้าผู้ใดไม่สามารถหารรายได้ได้เพียงพอกับรายจ่ายในปีนั้น เป็นต้นว่า เกิดโรคภัยไข้เจ็บ หรือการเพาะปลูกไม่ได้ผล หรือด้วยเหตุอื่นใดซึ่งมิใช่ความผิดของเขาแล้วก็เป็นหน้าที่ของหน่วยกองทุนสาธารณะที่ต้องช่วยเหลือเขาและครอบครัวในส่วนที่เขายังขาดอยู่

รายได้ของกองกลาง หรือสาธารณะจะได้มาอีกหลายทางเป็นต้นว่า จากมรดกที่มีได้ทำพินัยกรรมไว้ จากสินแร่ จากทรัพย์ที่ขุดค้นได้ และจากการบริจาคให้โดยสมัครใจ เงินเหล่านี้ส่วนหนึ่งจะใช้ในการช่วยเหลืออุปการะผู้ทุพพลภาพ เด็กกำพร้า โรงเรียน คนตาบอด หูหนวก และเพื่อเก็บรักษาไว้ใช้ในการสุขาภิบาล เช่นนี้แล้วประชาชนก็จะได้รับความสะดวกสบายและสวัสดิภาพโดยทั่วถึงกัน

การบริจาคให้โดยสมัครใจ

ในจดหมายถึง “Central Organization of Durable Peace” ซึ่งเขียนเมื่อ พ.ศ. 2462 พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“การบริจาคทรัพย์สินส่วนตัวให้โดยสมัครใจ ร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้เป็นเงินส่วนสาธารณะนั้น เป็นคำสอนข้อหนึ่งในบรรดาคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ การสละให้ด้วยความสมัครใจเป็นสิ่งมีค่ายิ่งกว่าความเสมอภาค ที่เป็นไปตามกฎหมาย และคำสอนข้อนี้ประกอบด้วยข้อที่ว่า บุคคลไม่ควรรักตนเองมากกว่ารักผู้อื่น แต่ควรจะเสียสละชีวิตและทรัพย์สินของตนเพื่อผู้อื่น และในการนี้ไม่ควรจะเป็นไปโดยการบังคับเพื่อให้กลายเป็นกฎเกณฑ์ที่ต้องสละทรัพย์สินหรือชีวิตให้แก่ผู้อื่น บุคคลควรจะเสียสละให้ด้วยความสมัครใจของเขาเอง และบริจาคให้ด้วยความเต็มใจแก่คนยากจน ดังเช่น ที่ได้กระทำกันในหมู่บาไฮศาสนิกชนในประเทศอิหร่าน”

ทำงานเพื่อส่วนรวม

คำสอนอันสำหรับยิ่งข้อหนึ่งของพระบาฮาอุลลาห์ เกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจคือ ทุกๆ คนจะต้องทำงานที่มีประโยชน์จะต้องไม่มีผู้ใดผู้ที่ไม่ทำประโยชน์ในรั้งแห่งสังคม ไม่มีกาฝากในสังคม พระองค์ทรงกล่าวว่า :-

“เราสั่งให้พวกเจ้าทุกๆ คนทำงานอาชีพ ทำการช่าง การค้า หรือสิ่งอื่นๆ เราทำให้งานอาชีพของพวกเจ้าเท่ากับการนมัสการพระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นสัจจะ ดุกร ปวงชน จงระลึกถึงความรักและความกรุณาของพระองค์และขอบคุณพระองค์ทุกเช้าค่ำ

“อย่าปล่อยให้เวลาล่วงไปด้วยความเกียจคร้านเฉื่อยชา จงทำตนให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น นี่เป็นสิ่งที่เรากำหนดในศาสนานี้ ซึ่งเหมือนขอบฟ้าที่แสงอรุณแห่งปัญญาและโอวาทแห่งสวรรค์กำลังฉายแสง ผู้นำรังเกียจที่สุดในสายตาของพระองค์ได้แก่ผู้ที่ไม่ทำสิ่งใด และขอผู้อื่นกิน จงไว้วางใจในพระองค์ผู้ทรงให้เหตุผลทุกๆ ประการ” – จาก Glad Tidings

พลังงานอันมากมายที่ใช้ในวงการพาณิชย์ในปัจจุบันต้องสูญเสียไปเพราะการลบล้างและขัดแย้งในความยุ่งยากและการแข่งขันกันอย่างไร้ประโยชน์ และสิ่งอื่นๆ อีกที่ทำลายเสียมากกว่านั้น ถ้าทุกคนทำงานและงานทุกชนิดเป็นผลดีแก่มนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นงานด้านสมองหรือกำลังดังที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงดำรัสทุกคนก็จะได้รับสิ่งจำเป็นสำหรับการอนามัย ความสะดวกสบาย และชีวิตอันผาสุกอย่างเพียงพอ จะไม่มีบ้านที่คร่ำคร่าสำหรับคนยากจน ไม่มีการอดตาย ไม่มีความขาดแคลน ไม่มีทาสแรงงาน ไม่มีงานหนักที่บ้าน ทอนสุขภาพมนุษย์

หลักปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน

ตามคำสอนของศาสนาบาไฮ ความมั่งมีที่หามาได้โดยสุจริตถูกต้องและได้ใช้ไปด้วยความเหมาะสม เป็นสิ่งที่น่าชมเชย บุคคลที่รับใช้และช่วยเหลือผู้อื่นควรจะได้รับรางวัลอันสมควร พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ “ในศาสนแห่งเครื่องประดับ” ว่า :-

“บาไฮศาสนิกชนต้องตอบแทนสิ่งที่ผู้หนึ่งผู้ใดควรจะได้รับ และต้องเคารพผู้ที่มีความสามารถ... เขาต้องพูดตามความยุติธรรม ต้องรู้จักคุณค่าของประโยชน์”

เกี่ยวกับเรื่องเงินผลประโยชน์นั้น พระบาฮาอุลลาห์ทรงเขียนไว้ใน “คัมภีร์แห่งแสงอันสดใส” ว่า :-

“คนส่วนมากมีความต้องการในเรื่องนี้ ถ้าไม่มีผลประโยชน์ตอบแทน ธุรกิจของการค้าก็จะชะงักงัน ... และผู้ที่ทำให้ยืมเงินก็ไม่มี ดังหลักการของ “Qard-i-kasan” (มีความหมายว่า เงินที่จ่ายให้ล่วงหน้าโดยปราศจากผลประโยชน์หรือดอกเบี้ย จะคืนให้ด้วยความสมัครใจของผู้ยืม) ดังนั้น ด้วยความกรุณาแก่คนรับใช้ของเรา เราได้กำหนดให้มีผลประโยชน์ของเงิน เพื่อให้มีการหมุนเวียนในระหว่างการติดต่อธุรกิจซึ่งนิยมกระทำกันในปัจจุบัน นั่นคือ... การคิดผลประโยชน์หรือดอกเบี้ยพอจะผ่อนปรนให้เป็นไปตามบทบัญญัติและบริสุทธิ... แต่การคิดผลประโยชน์นี้จะต้องเรียกร้องพอประมาณและยุติธรรม ปากกาแห่งเกียรติจะไม่กำหนดข้อนี้ไว้ เรื่องนี้เป็นความรู้มาจากพระพักตร์ของพระองค์ เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เราขอให้ผู้เป็นมิตรของพระผู้เป็นเจ้า จงปฏิบัติด้วยความเป็นธรรมและด้วยการปฏิบัติเช่นนี้ ความกรุณาปราณีของบุคคลผู้เป็นที่รักของพระองค์ และความเมตตาสงสารก็จะเกิดขึ้นแก่กันและกัน

“ผู้รับหน้าที่ในสถาบันแห่งความยุติธรรม จะต้องเป็นผู้ดำเนินการบริหารให้กรณีเหล่านี้ เพื่อที่เขาจะได้ปฏิบัติให้สอดคล้องต้องกับความต้องการอันรีบด่วนของกาลเวลาและด้วยความฉลาดรอบคอบ

ไม่มีทาสแรงงาน

ในพระคัมภีร์อัคดัส พระบาฮาอุลลาห์ทรงห้ามมิให้มีการเป็นทาส และพระอับดุลบาฮาได้ให้ อรรถาธิบายว่ามีใช้แต่การเป็นทาสน้ำเงินเท่านั้นที่ขัดกับกฎของพระผู้เป็นเจ้า แต่การเป็นทาสแรงงานก็เป็นสิ่งที่มิชอบด้วย พระองค์ได้กล่าวกับประชาชนอเมริกันในสหรัฐอเมริกา เมื่อ พ.ศ. 2455 ว่า :-

“ในระหว่าง ค.ศ.1860 (พ.ศ. 2403) และ ค.ศ.1865 (พ.ศ. 2408) ท่านได้กระทำการสิ่งที่มีคุณค่าใหญ่ยิ่ง ท่านได้ยกเลิกทาสน้ำเงิน แต่เดี๋ยวนี้ ท่านจะต้องกระทำการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น ท่านจะต้องเลิกทาสแรงงานเสีย...

“การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ มิใช่กระทำการด้วยการตั้งป้อมของฝ่ายนายทุนต่อสู้กับฝ่ายกรรมกร และมีใช้ฝ่ายกรรมกรต่อสู้กับฝ่ายนายทุน ด้วยความขัดแย้งยุ่งยากต่างๆ แต่จะแก้ได้โดยทำที่ประนีประนอมด้วยความเต็มใจต่อกันทั้งสองฝ่าย เช่นนี้แล้วจะมีสภาพเที่ยงธรรมอันแท้จริงและยาวนาน....

“ในระหว่างศาสนิกชนบาไฮนั้น ไม่มีการชู้ตริต ไม่มีการรับจ้างแล้วได้รับผลไม่เป็นธรรม ไม่มีความมุ่งหมายในการขบถ ไม่มีการกระทำอันเป็นการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงขัดแย้งต่อรัฐบาลใดๆ ที่ดำรงอยู่...

“ในอนาคตมนุษย์จะรวบรวมทรัพย์สินความมั่งมีจากแรงงานของผู้อื่นมิได้แล้ว จะต้องเฉลี่ยความมั่งมีกันออกไปด้วยความเต็มใจ เขาจะค่อยๆ ก้าวเข้ามาสู่จุดนี้ทีละน้อยๆ ด้วยความสมัครใจของพวกเขาเองและโดยธรรมชาติ การสงครามและการนองเลือดไม่อาจนำไปสู่ความสำเร็จได้” – จากหนังสือ Star of the West

โดยการปรึกษาหารือและร่วมมือกันฉันมิตร โดยการมีหุ้นส่วนและมีผลประโยชน์ร่วมกันเท่านั้น ที่จะทำให้ทั้งฝ่ายนายทุนและฝ่ายกรรมกรได้รับผลประโยชน์ด้วยกัน การใช้วิธีการรุนแรงคือการหยุดงานของฝ่ายกรรมกร และการเลิกจ้างคนงานของฝ่ายนายจ้าง ล้วนแต่ก่อให้เกิดความเสียหาย และมีเพียงแต่เสียหายแก่กิจการค้าโดยตรงเท่านั้น แต่ยังเสียหายต่อประชาชนส่วนรวมด้วย ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะจัดหาวิธีป้องกันการกระทำอันป่าเถื่อนเช่นนั้น พระอับดุลบาฮาได้กล่าวที่ตำบล ดุบลินในจังหวัดนิวแฮมเชอร์ เมื่อ พ.ศ.2455 ว่า :-

“ข้าพเจ้าใคร่จะบอกให้ท่านทราบ ถึงกฎของพระผู้เป็นเจ้า โดยกฎแห่งสวรรค์ ลูกจ้างมิใช่เพียงแต่จะได้รับค่าจ้างแรงงานเท่านั้น แต่เขาจะต้องมีส่วนร่วมในงานทุกแขนงนั้นด้วย ปัญหาที่รัฐบาลจะเป็นเจ้าของอุตสาหกรรมทั้งปวงเป็นการยากยิ่ง ไม่สามารถจะแก้ไขได้ด้วยการหยุดงานเพื่อค่าแรง รัฐบาลทั้งปวงทั่วโลกจะต้องร่วมมือกันจัดตั้งองค์การขึ้นเพื่อควบคุมปัญหานี้ แล้วเลือกสมาชิกจากสภาผู้แทนราษฎรทั่วโลกและผู้มีเกียรติจากทุกประเทศมาร่วมมือบริหารงาน ปัญหาเหล่านี้จะต้องวางโครงการด้วยความสุขุมรอบคอบและด้วยอำนาจ เพื่อที่ฝ่ายนายทุนจะต้องไม่

ประสบการณ์ขาดทุนย่อยยับกับทั้งฝ่ายกรรมกรก็ไม่ขัดสน เพื่อความเหมาะสมเขาจะต้องตรากฎหมายขึ้น แล้วประกาศต่อสาธารณะว่าสิทธิของคนงานจะได้รับความคุ้มครอง และสิทธิแห่งนายทุนก็จะได้รับการป้องกันด้วยเช่นกัน เมื่อกฎหมายนี้ได้ตราขึ้นแล้วด้วยความเต็มใจของทั้งสองฝ่าย หากยังมีการหยุดงานเกิดขึ้นอีก รัฐบาลของชาติทั้งหลายจะต้องร่วมมือพร้อมเพรียงกันต่อต้านการกระทำนั้น มิฉะนั้นแล้วก็จะเป็นการไปสู่ความหายนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุโรปความยุ่งยากเดือดร้อนอย่างสาหัสจะอุบัติขึ้น

“ปัญหาข้อนี้เป็นข้อที่จะนำไปสู่ความโกลาหล บรรดาเจ้าของทรัพย์สิน เจ้าของเหมืองแร่ และเจ้าของโรงงานทั้งหลายจะต้องแบ่งส่วนผลกำไรให้แก่คนงานของตน และแบ่งออกเป็นเปอร์เซ็นต์ได้อย่างยุติธรรม เพื่อที่คนงานจะได้ทุ่มเทความพยายามของเขาให้แก่งานที่เขาทำ” – จากหนังสือ *Star of the West*

พินัยกรรมและมรดก

พระบาฮาอุลลาห์ทรงชี้แจงว่า บุคคลจะต้องมีสิทธิจัดการกับทรัพย์สินของเขาตามความประสงค์ ในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ และทุก ๆ คนจะต้องทำพินัยกรรมระบุว่าทรัพย์สินนั้น ๆ จะยกให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ผู้ใดหลังจากที่เขาผู้นั้นเสียชีวิตแล้ว ถ้าหากบุคคลเสียชีวิตไปโดยมิได้ทำพินัยกรรมไว้ ทรัพย์สินของเขาทั้งหมดต้องคิดเป็นมูลค่าเพื่อแบ่งให้แก่บุคคล 7 จำพวกที่สมควรได้รับ คือ บุตร ภริยาหรือสามี บิดา มารดา พี่ชาย หรือน้องชาย พี่สาวหรือน้องสาวและครูอาจารย์ ส่วนแบ่งมรดกจะมากน้อยตามลำดับจากบุตรจนถึงอาจารย์ ถ้าบุคคลที่ระบุไว้ตามลำดับนี้ไม่มีตัวตน ส่วนแบ่งกองนั้นจะถูกปัดเข้าเป็นสมบัติของสาธารณะเพื่อใช้ในการช่วยเหลือคนยากจน เด็กกำพร้า สตรีหม้าย และใช้ในกิจการสาธารณะที่เป็นประโยชน์ ถ้าผู้ตายไม่มีผู้รับมรดก มรดกทั้งหมดของเขาก็จะเป็นสมบัติของสาธารณะ

ความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี

หลักการแห่งสังคมข้อหนึ่ง ซึ่งพระบาฮาอุลลาห์ทรงถือเป็นข้อสำคัญมากก็คือสตรีจะต้องได้รับความเสมอภาคเท่าเทียมบุรุษและมีสิทธิเท่าเทียมกัน มีการศึกษาและโอกาสเท่าเทียมกัน

สิ่งสำคัญที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงเชื่อมั่นที่จะปลดปล่อยสตรี คือ การศึกษาสากล เด็กผู้หญิงจะต้องได้รับการศึกษาดีเช่นเดียวกับผู้ชาย โดยแท้แล้ว การศึกษาสำหรับเด็กผู้หญิงสำคัญยิ่งกว่าการศึกษาของเด็กผู้ชายเสียอีก เพราะเมื่อถึงเวลาเด็กผู้หญิงเหล่านี้จะต้องเป็นมารดา และฐานะมารดา เธอจะเป็นครูคน

แรกของเขาจะเรียนรู้ใหม่ เด็กๆ เปรียบเหมือนใบอ่อนและก้านอ่อนของต้นไม้ ถ้ามีการฝึกสอนเริ่มแรกเป็นไปอย่างถูกต้องดีแล้ว เขาก็จะเป็นคนดีเมื่อเติบโตขึ้น แต่ถ้าเริ่มแรกได้รับการฝึกสอนอย่างผิดๆ เมื่อเติบโตขึ้นเขาอาจจะกลายเป็นคนไม่ดีและการฝึกสอนเริ่มแรกในชีวิตเยาว์วัยของเขานี้จะให้ผลแก่ชีวิตของเขาในบั้นปลาย เช่นนี้แล้ว จะเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดที่เด็กหญิงจะต้องได้รับการศึกษาอย่างดีและกว้างขวาง

ในระหว่างการเดินทางไปตะวันตก พระอับดุลบาฮามีโอกาสบ่อยครั้ง ในการอธิบายคำสอนของศาสนาบาไฮเกี่ยวกับเรื่องนี้ ณ ที่ประชุมสันนิบาตอิสราฟแห่งสตรีในกรุงลอนดอน เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ.2466 พระองค์กล่าวว่า :-

“มนุษย์ชาติเปรียบดั่งนกที่มีปีก 2 ข้าง ปีกข้างหนึ่งคือชาย และอีกข้างหนึ่งคือหญิง ถ้าปีกทั้งสองไม่แข็งแรงและทำงานไม่พร้อมกัน นกตัวนั้นก็ไม่สามารถเหิรสู่อากาศได้ตามเจตนารมณ์ของยุคใหม่นี้ ผู้หญิงจะต้องก้าวหน้าและปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างของชีวิต ให้สมบูรณ์เท่าเทียมกับผู้ชาย ผู้หญิงจะต้องอยู่ในระดับเดียวกับผู้ชายและจะมีสิทธิเท่าเทียมกัน

“นักวิทยาศาสตร์บางคนกล่าวว่า มนัสสมองของผู้ชายมีน้ำหนักมากกว่าผู้หญิง และอ้างว่าเป็นข้อพิสูจน์ว่าผู้ชายมีความเป็นเลิศกว่า แต่เมื่อมองดูรอบๆ ตัวเรา เราได้พบว่า ผู้ที่มีศีรษะเล็กๆ และมันสมองหนักเพียงเล็กน้อยเหล่านี้ ได้แสดงความเฉลียวฉลาดยิ่ง และสามารถเข้าใจในสิ่งต่างๆ ได้ง่าย และเราได้เห็นบุคคลที่มีศีรษะใหญ่ มีมันสมองหนัก แต่ก็ยังโง่งมไร้สติปัญญา ฉะนั้น มาตรฐานน้ำหนักของสมองนี้จึงมิใช่เป็นวิธีแท้จริงในการวัดสติปัญญาและความเป็นเลิศ

“เมื่อผู้ชายได้ยกข้ออ้างข้อสอง ในเรื่องความเป็นเลิศของเขา โดยกล่าวยืนยันว่า ผู้หญิงไม่เคยบรรลุความสำเร็จมากเท่ากับผู้ชาย ข้อพิสูจน์อันนี้เป็นข้อกล่าวที่ไม่ถูกต้องเพราะผิดจากความเป็นจริงของประวัติ ศาสตร์ ถ้าผู้ชายเหล่านี้ได้รู้ประวัติศาสตร์อย่างแจ่มแจ้งแล้ว เขาจะรู้ว่าสตรีมากมายได้เคยกระทำการสำคัญยิ่งใหญ่มาแล้วในอดีต และปัจจุบันก็มีสตรีมากมายที่กำลังปฏิบัติกิจสำคัญอยู่”

พระอับดุลบาฮา กล่าวต่อไปถึงความสำเร็จของซีโนเปียและสตรีสำคัญอื่นๆ ในอดีต แล้วจบลงด้วยคำสรรเสริญมาเรีย แมคดาเลน ผู้ปราศจากความลัษณีสยผู้มีศรัทธามั่นคงในขณะที่สาวกของพระเยซูมีความเคลือบแคลงในพระองค์ พระอับดุลบาฮากล่าวต่อไปว่า :-

“ท่ามกลางสตรีในยุคเรานี้ โกระโด้ส เอน ธิดาของปราชญ์แห่งอิสลามในสมัยที่พระบ็อบทรงปรากฏ เธอผู้นี้ได้แสดงความกล้าหาญและอำนาจอันยิ่งใหญ่ อันผู้ใดได้ยินเรื่องราวของเธอแล้วจะต้องอัศจรรย์ใจ เธอได้ละทิ้งผ้าคลุมหน้าอันเป็นประเพณีดึกดำบรรพ์ของสตรีอิหร่าน และแม้ว่าการพูดกับชายจะถือว่าเป็นการไม่สุภาพก็ตาม สตรีผู้กล้าหาญผู้นี้ก็ยังคงโต้แย้งกับบรรดาปราชญ์และผู้คงแก่เรียนและในการโต้เถียงทุกครั้ง เธอได้ทำให้ บรรดานักปราชญ์เหล่านั้นต้องจำนน รัฐบาลอิหร่านได้จำคุกเธอ เธอถูกขังปาด้วยก้อนหินตามถนนหนทาง ถูกสาปแช่งและขับไล่ ถูกเนรเทศจากเมืองหนึ่งไปยังเมืองต่อๆ ไป ถูกขู่เชี้ยคุกคามเพื่อจะเอาชีวิต แต่เธอก็มิได้เลิกล้มความตั้งใจที่จะต่อสู้เพื่ออิสรภาพของพี่น้องสตรี เธอได้ทนต่อความทุกข์ทรมาน และรับความอยุติธรรมด้วยความกล้าหาญอันยอดเยี่ยม แม้เธอจะถูกคุมขังอยู่ เธอก็ยังทำให้บุคคลอื่นๆ เลื่อมใสในพระบ็อบมากขึ้น เธอได้กล่าวกับเสนาบดีอิหร่านผู้หนึ่งซึ่งเธอถูกจำคุกอยู่ในบ้านของเขาว่า “ท่านจะฆ่าฉันเสียเมื่อใดก็ได้ แต่ท่านไม่สามารถจะหยุดยั้งการปลดปล่อยสตรีให้เป็นอิสระได้หรอก” และในที่สุด อวสานแห่งชีวิตอันเศร้าโศกของเธอก็มาถึง เขาแบกเธอเข้าไปในสวนและรัดคอเธอจนตาย อย่างไรก็ตาม เธอยังสวมเสื้อผ้าชุดสวย ประหนึ่งว่า เธอกำลังจะไปร่วมงานมงคลวิวาท์ เธอได้สละชีวิตด้วยจิตใจผ่องแผ้วและกล้าหาญ ยังความตื่นตะลึงและสยดสยองให้แก่ผู้ที่ได้พบเห็นเธอมาก เธอได้เป็นวีรสตรีผู้ยิ่งใหญ่โดยแท้ ปัจจุบันนี้ ในประเทศอิหร่านมีสตรีบาไฮศาสนิกชนจำนวนมาก ได้แสดงความกล้าหาญอย่างมิย่อหย่อนต่อสิ่งใด และมีความเข้าใจหลักแหลมลึกซึ้ง พวกเธอล้วนปราศรัยอย่างคล่องแคล่วต่อหน้ามหาชน

“ผู้หญิงจักต้องก้าวไปข้างหน้า เธอจักต้องแผ่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ วรรณคดี ประวัติศาสตร์เพื่อความสมบูรณ์ของมนุษยชาติ มิช้า พวกเธอจะได้รับสิทธิเสรี ผู้ชายจะได้เห็นผู้หญิงมีความตั้งใจจริง มีความภาคภูมิใจทำให้บ้านเมืองและชีวิตการเมืองดีขึ้น ชัดขวางการสงคราม เรียกร้องสิทธิ การออกเสียงเลือกตั้งและโอกาสเท่าเทียมผู้ชาย ข้าพเจ้าหวังที่จะได้เห็นท่านก้าวหน้าทุกๆ ด้านของชีวิตและแล้วท่านจะได้สวมมงกุฎแห่งเกียรตินิรันดร์”

สตรีและยุคใหม่

เมื่อบุคคลทั้งปวงได้พิจารณาทัศนะของสตรี และอนุญาตให้สตรีแสดงเจตน์จำนงในด้านการสังคม ก็เป็นที่หวังได้ว่าจะมีความก้าวหน้าอย่างมากมายในกรณีต่างๆ ที่เคยถูกละเลยเพิกเฉยอย่างน่าหนักใจภายใต้

อำนาจการปกครองบริหารงานอันคร่ำครึของผู้ชาย เช่น การอนาถา การไม่เสพของมีนเมา สันติภาพและคุณค่าของชีวิตส่วนบุคคล การทำให้เรื่องเหล่านี้ดีขึ้นและเกิดผลดีอย่างมหาศาล พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“โลกในสมัยอดีตได้ถูกปกครองด้วยกำลังอำนาจ และผู้ชายได้ปกครองผู้หญิงโดยอ้างเหตุผลว่า ตนเป็นฝ่ายมีกำลังมากกว่า และใช้กำลังอำนาจข่มเหงทั้งด้านกำลังกายและจิตใจ แต่ปัจจุบันเหตุการณ์กำลังเปลี่ยนแปลง เช่น การมีอำนาจและการบังคับกำลังจะสลายตัวไป ความตื่นตัวทางจิตใจ จิตสำนึก คุณธรรมแห่งความรักและบริการ ด้วยสตรีที่มีความเข้มแข็งกำลังจะมีอำนาจสูงขึ้น ฉะนั้น ยุคใหม่นี้จะเป็นยุคที่ความคิดเห็นของผู้ชายน้อยลง และความคิดเห็นของสตรีเข้าแทรกซึมอยู่ทุก ๆ แห่ง หรือจะพูดให้ถูกต้องก็คือนับแต่บัดนี้ จะเป็นยุคที่มีอารยธรรมของบุรุษและสตรีเท่าเทียมกัน” – จากหนังสือ Star of the West

งดเว้นวิธีการรุนแรง

ในการที่จะให้ได้มาซึ่งอิสรภาพของสตรี เช่นเดียวกับกรณีอื่นๆ พระบาฮาอุลลาห์ทรงแนะนำศาสนิกชนของพระองค์ให้งดเว้นวิธีการปฏิบัติการอันรุนแรง สตรีศาสนิกชนบาไฮในอิหร่าน อียิปต์ ซีเรีย ได้แสดงตัวอย่างอันดียิ่งในการเปลี่ยนสังคมใหม่ ในประเทศเหล่านี้ เป็นประเพณีสำหรับสตรีชาวมุสลิม เมื่อออกไปนอกบ้านจะต้องใช้ผ้าคลุมหน้า พระบิอบทรงกล่าวว่า ในยุคใหม่ที่ประสิทธิ์ประสาทให้สตรีจะพ้นสภาพอันน่าเบื่อนี้ แต่พระบาฮาอุลลาห์ทรงแนะนำศาสนิกชนของพระองค์ว่า ในที่ๆ ไม่มีปัญหาอันสำคัญทางด้านจิตใจ เกี่ยวข้องอยู่ด้วยแล้ว ให้บรรดาบาไฮปฏิบัติไปตามประเพณีที่เป็นอยู่จนกระทั่งประชาชนมีความเข้าใจแจ่มแจ้ง ดีกว่าที่จะกล่าวร้ายชนบประเพณีที่พวกเขา กำลังดำรงอยู่ และก่อให้เกิดการต่อต้านขึ้นโดยไม่จำเป็น ฉะนั้นสตรีบาไฮศาสนิกชนแม้จะรู้ดีว่าสำหรับผู้เข้าใจดีนั้น ประเพณีการคลุมหน้าอันล้าสมัยเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นและไม่สะดวกก็ตาม แต่พวกเขาก็ยังคงปฏิบัติไปตามประเพณีอันไม่สะดวกนั้น มากกว่าที่จะก่อให้เกิดพายุแห่งความเกลียดชังของพวกคลั่งศาสนา และเกิดการต่อต้านขัดแย้งอย่างเข้มข้นขึ้นอันเนื่อง จากที่พวกเขาจะละเลิกคลุมหน้าเวลาออกนอกบ้านเสีย การกระทำไปตามประเพณีอย่างนี้มิใช่เกิดจากความกลัว แต่ด้วยความเชื่อมั่นในอำนาจแห่งการศึกษาและผลของศาสนาที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และให้ชีวิตแก่จิตวิญญาณ บาไฮศาสนิกชนในประเทศเหล่านี้จึงได้ทุ่มเททั้งกำลังใจและกายเพื่อให้เกิดการศึกษาแก่บุตรหลานของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แก่เด็กผู้หญิงและเขาต่างทุ่มเทเพื่อเผยแพร่อุดมคติบาไฮ เขารู้ดีว่าในขณะที่ชีวิตใหม่ทางธรรมเติบโต และแพร่ไปในหมู่ประชากร ประเพณีเก่าแก่ล้าสมัยและอคติทั้งหลายจะค่อยๆ หด

สิ้นไปตามธรรมชาติอย่างแน่นอนทีเดียว เสมือนกลีบเลี้ยงของดอกไม้ตูมร่วงหล่นลงเมื่อดอกไม้ นั้นได้ขยายบานในเวลาอาทิตย์ฉายแสง

การศึกษา

การศึกษาคือเป็นการสอนและนำทางมนุษย์ เป็นทั้งสิ่งฝึกสอนเพื่อทำให้ความสามารถเจริญขึ้น การศึกษาเป็นจุดหมายอันสุดยอดของศาสนาทั้งปวงนับตั้งแต่โลกเริ่มต้นมาทีเดียว และในคำสอนของศาสนาบาไฮนี้ ได้ประกาศไว้อย่างชัดแจ้งถึงความสำคัญขั้นต้นและการศึกษาคือไม่มีขอบเขต ครูเป็นส่วนประกอบที่มีอำนาจมากในการให้อารธรรม และงานของครูเป็นงานสูงส่ง การศึกษาได้เริ่มต้นตั้งแต่เด็กยังอยู่ในครรภ์มารดา และไม่รู้จบตรึงเท่าชีวิตของบุคคล เป็นความจำเป็นตลอดเวลาแห่งการดำรงชีวิตอยู่อย่างถูกต้อง และเป็นรากฐานของชีวิตบุคคลและประโยชน์แห่งสังคม เมื่อการศึกษาในทางที่ถูกต้องได้ใช้กันทั่วไปแล้วมนุษยชาติก็จะเปลี่ยนแปลงไปและโลกก็จะกลายเป็นดินแดนสวรรค์

ปัจจุบันนี้ จะหาผู้ที่ได้รับการศึกษาได้อย่างแท้จริงได้ยากยิ่งเพราะเกือบทุกคนมีอคติผิดๆ มีความเข้าใจไม่ถูกต้องและมีนิสัยไม่ดีงามด้วยการอบรมมาแต่เยาว์ จะมีสักกี่คนที่ได้รับการสั่งสอนมาแต่วัยเด็กให้รู้จักรักพระผู้เป็นเจ้าด้วยหัวใจและอุทิศชีวิตให้แก่พระองค์ จะมีสักกี่คนที่เชื่อว่าการรับใช้เพื่อนมนุษย์เป็นจุดหมายอันสูงสุดแห่งชีวิต จะทำให้อำนาจของเขาก้าวหน้าเพื่อให้เป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่คนทั้งปวง แน่ทีเดียว สิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาที่ดีงาม เพียงการสอนให้จดจำเลขคณิต ไวยากรณ์ ภูมิศาสตร์ ภาษา และอื่นๆ นั้นให้ผลแต่เพียงความจำ มิใช่กระทำให้บุคคลเป็นคนดีและมีประโยชน์ได้

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า จะต้องมีการศึกษาทั่วไปทรงบัญญัติไว้ว่า :-

“กำหนดให้บิดาทุกคนให้การศึกษาแก่บุตรธิดา ทั้งอ่านและเขียน รวมทั้งสิ่งที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ด้วย ผู้ละเลยเพิกเฉยต่อคำสั่งนี้(ในเรื่องนี้) ถ้าหากเป็นผู้มีฐานะดี ก็ให้เป็นหน้าที่ของฝ่ายจัดการทรัพย์สินของสถาบันแห่งความยุติธรรมจะจัดการแบ่งส่วนทรัพย์สินของผู้เป็นบิดามาให้เพียงพอเพื่อการศึกษาของผู้เป็นบุตรของเขาในกรณีที่บิดามารดาของเด็กไม่สามารถให้การศึกษาบุตรของตนได้ สถาบันแห่งความยุติธรรมจักต้องรับภาระนั้นเราได้กำหนดให้มีสถาบันแห่งความยุติธรรม ขึ้นเพื่อเป็นที่พึ่งแก่ผู้ยากจนขัดสนโดยแท้

“เขาผู้ซึ่งให้การศึกษาแก่บุตรหรือเด็กอื่นๆ ก็ดี ก็เท่ากับเขาได้ให้การศึกษาแก่บุตรของเรา”

— จาก สาส์นแห่งแสงอันสดใส

“ชายหรือหญิงก็ตามจะต้องฝากรายได้ส่วนที่หาได้ ไม่ว่าโดยการค้า การกลสิกรรม หรือ กิจกรรมใดๆ ก็ตาม ไว้แก่บุคคลที่ควรไว้วางใจได้ เพื่อใช้จ่ายในการศึกษาและการสอนเยาวชน เงินที่ฝากไว้นี้จะต้องใช้ให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาของเยาวชน ภายใต้การแนะนำของคณะมนตรี (หรือกรรมการ) ของสถาบันแห่งความยุติธรรม” – จากศาสนถึงประชาชนทั่วโลก

ความสามารถของบุคคลย่อมแตกต่างกัน

ในทัศนะของศาสนาบาไฮนิสัยใจคอของเด็กมิใช่จะเหมือนกับซีฟิ่งอันอาจจะปั้นให้เป็นรูปต่างๆ ได้ตามความตั้งใจของผู้เป็นครู เด็กแต่ละคนตั้งแต่เริ่มแรกเกิดมา ก็มีอุปนิสัยใจคอที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้มา และมีความเป็นตัวของเขาเองซึ่งสามารถจะปรับปรุงให้มีคุณค่าได้ก็แต่โดยพิเศษเท่านั้นและวิธีนั้นแต่ละวิธีก็แตกต่างกัน บุคคล 2 คนมีความสามารถและความฉลาดไม่เหมือนกันอย่างแน่แท้ และครูที่แท้จริงก็จะไม่พยายามบังคับนิสัยของคน 2 คน ให้เป็นแบบเดียวกัน โดยความจริงแล้ว เขาจะไม่บังคับบุคคลใดให้อยู่ในแบบอันผิดกับนิสัยใจคอของผู้คนนั้นเลย เขาจะดูแลเอาใจใส่ความสามารถ ที่จะเจริญเติบโตของเยาวชนนี้ยิ่งกว่า ทั้งสนับสนุนและคอยปกป้องพวกเขา ให้ความช่วยเหลือตามที่ผู้คนนั้นต้องการ งานของผู้เป็นครูก็เช่นเดียวกับงานของชาวสวนที่ดูแลเอาใจใส่ในพฤษชาติต่างๆ พืชบางชนิดก็ชอบแสงอาทิตย์ บางชนิดชอบร่มเงา บางชนิดชอบอยู่ริมน้ำ บางชนิดชอบอยู่บนโขดเขา บางชนิดก็งอกงามในที่ดินปนทราย และบางชนิดก็ขึ้นในที่ดินเหนียว แต่ละอย่างจะต้องมีสิ่งที่มันต้องการ จัดสรรให้แก่มัน มิฉะนั้นแล้ว จะมีความสมบูรณ์ไม่ได้ พระอับดุลบาฮากล่าวว่า :-

“ศาสนทูตทั้งหลายล้วนทรงทราบดีว่า การศึกษาให้ผลอย่างใหญ่หลวงแก่มวลมนุษย์ แต่ท่านกล่าวว่าจิตใจและความเข้าใจของมนุษย์แตกต่างกันแต่กำเนิด เราจะได้พบว่าเด็กในวัยเดียวกันเกิดวันเดียวกัน และเชื้อชาติเดียวกัน จากบ้านแห่งเดียวกัน และภายใต้การอบรมของครูคนเดียวกัน ก็ยังแตกต่างกันทั้งจิตใจและความนึกคิด เปลือกหอยนั้นแม้จะขัดเกลาสักเพียงใด ก็ไม่อาจจะกลับกลายเป็นไข่มุกอันสุกสกาบได้ นิลดำก็ไม่อาจกลับเป็นเพชร แม้โดยการฝึกสอนและเจริญเติบโตอย่างไรต้นตะบองเพชรก็ไม่สามารถจะกลายเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ไปได้ นี่กล่าวได้ว่า การอบรมมิได้เปลี่ยนนิสัยส่วนลึกแห่งแก่นแท้ของมนุษย์ แต่มันทำให้บังเกิดผลอย่างน่าอัศจรรย์ ด้วยอำนาจอันประสิทธิผลนี้ สิ่งที่แฝงอยู่ข้างใน เช่น คุณธรรมและความสามารถที่จะปรากฏออกมา” – จากศาสนของพระอับดุลบาฮา

การอบรมนิสัย

สิ่งสำคัญอย่างยอดเยี่ยมในการศึกษาก็คือ การอบรมนิสัยในเรื่องนี้นิสัยของบิดามารดาของเด็ก ครู และมิตรสหายที่คบหากันอย่างสนิทก็เป็นส่วนประกอบสำคัญยิ่งอีกด้วย

บรรดาสาธุตของพระผู้เป็นเจ้าล้วนเป็นบรมครูและเด็ก ๆ ควรจะได้เรียนรู้ถึงคำสั่งสอน และชีวประวัติของบรรดาท่านเหล่านั้นเสียตั้งแต่เขาเริ่มศึกษาได้ สิ่งสำคัญโดยเฉพาะก็คือพระโอวาทของพระบาฮาอุลลาห์ บรมศาสดาผู้สูงสุด ผู้วางหลักการขั้นรากฐานแห่งอารยธรรมในอนาคต พระองค์ทรงกล่าวว่า :-

“จงสอนบุตรหลานของท่านถึงสิ่งที่ปากกาแห่งพระเกียรติได้เขียนไว้ จงสอนเขาถึงสิ่งที่สวรรค์แห่งความยิ่งใหญ่และอำนาจได้ประทานให้ ให้เขาจดจำสำนึกของพระผู้ทรงเมตตา และสวดข้อความนั้นด้วยเสียงอันไพเราะในมาซริกุลฮัสคา (สถานสักการะแห่งศาสนาบาไฮ)” – จากหนังสือ Star of the West

ศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และหัตถกรรม

การฝึกอบรมในด้านศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หัตถกรรม และงานอาชีพที่มีประโยชน์อื่น ๆ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“ความรู้เป็นเสมือนปีกที่ทำให้มนุษย์ดำรงอยู่ และเปรียบประดุจบันไดขึ้นไปสู่ที่สูง เป็นหน้าที่ของทุก ๆ คนที่จะต้องแสวงหาความรู้ แต่ต้องเป็นความรู้ที่ให้ประโยชน์แก่มนุษย์ทั่วโลก มิใช่ความรู้ที่ใช่แต่เวลาโดยมิได้ทำให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ผู้รู้วิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ต่างย่อมมีสิทธิพิเศษในระหว่างมนุษย์ทั้งโลก จริงที่เดียวทรัพย์สินสมบัติอันแท้จริงของมนุษย์ก็คือความรู้ของเขา ความรู้เป็นวิถีแห่งเกียรติ ความมั่งคั่งสมบูรณ์ ความปิติ ความสุขและความยินดี” – จาก สารานุกรมแห่งแสงสว่าง

การปฏิบัติต่ออาชญากร

ในการกล่าวปราศรัยถึงวิธีการปฏิบัติอันถูกต้องต่ออาชญากร พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า -

“สิ่งจำเป็นอย่างยิ่งยวดก็คือ ประชาชนจะต้องได้รับการศึกษาให้รู้จักหลีกเลี่ยงการกระทำผิดที่เขาอาจจะกระทำได้ เพื่อเขาจะได้คิดว่าอาชญากรรมก็คือการทำโทษ เป็นการลงโทษและทรมานอย่างร้ายแรงที่สุด เช่นนี้ก็จะไม่มีอาชญากรรมที่ต้องลงโทษเกิดขึ้นได้

“ถ้าคนใดคนหนึ่งกดขี่อีกคนหนึ่ง กระทำให้เขาบาดเจ็บและปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อเขา แล้วผู้ถูกกระทำก็กระทำตอบเป็นการแก้แค้น เช่นนี้ เป็นสิ่งที่น่าตำหนิถ้าหากอัมร์กระทำให้เซตได้รับความอับอายขายหน้า เซตก็หาวิธีที่จะทำเช่นนั้นบ้างต่ออัมร์ไม่ ถ้าเซตกระทำ ก็เป็นการแก้แค้น และจะต้องได้รับการตำหนิเตียน มิใช่เช่นนั้นเขาจะต้องตอบแทนความชั่วด้วยความดี และมีเพียงแต่จะให้อภัยเท่านั้น ถ้าหากเป็นไปได้ เขาควรจะช่วยเหลือผู้กดขี่นั้นเสียด้วย พฤติกรรมเช่นนี้นับเป็นสิ่งที่มีความหมายของมนุษย์ เขาจะได้ประโยชน์อย่างไรเล่าจากการแก้แค้นตอบแทนนั้น การกระทำและการตอบโต้นั้นก็มีความเท่ากันก็เมื่อการปฏิบัติของฝ่ายหนึ่งเป็นสิ่งที่น่าตำหนิ การปฏิบัติทั้งสองอย่างนั้นก็เช่นเดียวกัน เพียงแต่แตกต่างกันที่ คนหนึ่งได้กระทำก่อน และอีกคนหนึ่งกระทำภายหลังเท่านั้น

“และสังคมมีสิทธิในการป้องกัน และคุ้มครองประชาคม ยิ่งกว่านั้น สังคมมิได้มีความเกลียดชัง หรือมีความรู้สำนึกเป็นปฏิปักษ์ต่อผู้กระทำผิดฆาตกรรม การจำคุกหรือลงโทษอย่างอื่นต่อบุคคลที่กระทำผิดเช่นนี้ก็เพียงเพื่อจะปกป้อง และให้ความปลอดภัยแก่ผู้อื่น

“ฉะนั้น เมื่อพระคริสต์ทรงตรัสว่า ถ้าผู้ใดตอบแก้ฆาตกรรมของท่าน ให้หันแก้ฆาตกรรมให้เขาด้วย นี่ก็เพื่อสอนมิให้มนุษย์แก้แค้นตอบแทนกัน พระองค์มิได้หมายความว่า ถ้าสุนัขป่าเข้าไปในฝูงแกะและต้องการจะทำลายแกะแล้ว สุนัขป่าก็ได้รับการสนับสนุนให้กระทำเช่นนั้น หากมิได้ ถ้าพระคริสต์ได้ทรงทราบว่า สุนัขป่าจะเข้ามาทำร้ายแกะ แนนอนทีเดียว พระองค์จะต้องป้องกัน...

“การดำรงอยู่ของประชาคมนั้นขึ้นอยู่กับความยุติธรรม ดังนั้น เมื่อพระคริสต์หมายถึงคำว่า อภัยและยกโทษ พระองค์มิได้หมายถึงเรื่องชาติต่างๆ บุกรุกโจมตีท่าน เผาบ้านเรือนของท่าน ปล้นสะดมทรัพย์สินของท่าน ทำร้ายภรรยา บุตร ญาติพี่น้องและเกียรติยศของท่าน แล้วท่านจะต้องยินยอมอยู่ใต้อำนาจของข้าศึกที่กดขี่ทารุณเหล่านั้น และยินยอมให้พวกเขากระทำการป่าเถื่อนและข่มเหงท่าน มิใช่เช่นนั้น พระดำรัสของพระคริสต์ได้กล่าวถึงความประพฤติดของบุคคลที่กระทำต่อกันเป็นส่วนตัว ถ้าคนหนึ่งทำร้ายอีกคนหนึ่งผู้ถูกทำร้ายควรจะให้อภัยแก่ผู้ทำร้ายตน แต่สังคมจะต้องให้ความคุ้มครองสิทธิของมนุษย์ สิ่งหนึ่งยังคงเป็นที่กล่าวกันว่า สังคมต้องอยู่อยู่กับการสร้างกฎหมายแห่งคดีอาชญากรรมทั้งกลางวันและกลางคืน และเตรียมทั้งจัดเครื่องมือและวิธีการลงโทษผู้กระทำผิด เขาสร้างคุกตารางโซ่ตรวนและเครื่องจองจำ ทั้งจัดสถานที่เนรเทศตลอดจนการทรมานด้วยวิธีต่างๆ โดยคิดว่า วิธีการเหล่านี้จะแก้ไขอาชญากรรมได้ แท้จริงแล้ว เขาได้ทำลายศีลธรรมและอุปนิสัยของมนุษย์ให้เสียไป ตรงกันข้าม สังคมควรจะพยายามอย่างยิ่งยวดใน

อันที่จะให้การศึกษาแก่มนุษย์ เพื่อให้เขาก้าวหน้ายิ่งขึ้นทั้งทางวิชาการและความรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่ง
คุณธรรมและศีลธรรมอันดี และเพื่อหลีกเลี่ยงความชั่วทั้งหมด เพื่อให้อาชญากรรมทั้งหลายจะได้ไม่
อุบัติขึ้น” – จากหนังสือ Some answered Questions

อิทธิพลของหนังสือพิมพ์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักถึงความสำคัญของหนังสือพิมพ์ว่าเป็นสิ่งที่ให้ความรู้ให้การศึกษาแก่
ประชาชนเมื่อนำไปอย่างถูกทางก็เป็นพลังแห่งอารยธรรมอย่างหนึ่งดังที่ทรงเขียนไว้ว่า :-

“ในยุคนี้ ความลับของโลกได้ถูกเปิดเผยออก และสามารถจะมองเห็นได้ และหนังสือพิมพ์ที่
เสนอข่าวอย่างรวดเร็วนั้นก็เหมือนกระจกเงาของโลกจริงๆ หนังสือพิมพ์แสดงให้เห็นการกระทำ
และการปฏิบัติของโลกต่างๆ ทั้งแสดงให้เห็นและทำให้ชาวโลกได้ยินได้รู้จัก หนังสือพิมพ์เป็น
ประดุกกระจกเงาซึ่งได้ยิน ได้เห็น และพูดได้ หนังสือพิมพ์เป็นปรากฏการณ์อันเลิศและเป็นสิ่ง
วิเศษอย่างหนึ่ง

“แต่เป็นการจำเป็นที่นักเขียน และบรรณาธิการจะต้องปราศจากอคติแห่งความเห็นแก่ตัว
และความปรารถนา เขาจะต้องมีความยุติธรรมและมีความเป็นธรรม เขาจักต้องสอบสวนค้นคว้า
เรื่องราวทั้งหลายให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้เพื่อให้ข่าวที่เป็นความจริง และเขียนตามความ
จริงนั้นเมื่อผู้ที่อยู่ในตำแหน่งสูงกว่าในทางที่ดีและมีความสัตย์จริงก็เป็นเสมือนดังดวงอาทิตย์โผล่ขึ้น
จากขอบฟ้าแห่งสวรรค์ของความรู้ – จาก สาส์นแห่งเคื่องประดับ”